

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 216. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117993216/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

XXI.

Den følgende Dag ved Femtiden var jeg i Dresden.

Saasnart jeg havde pakket mine Sager ud og spist til Middag i min sædvanlige Restauration, tænkte jeg paa at opsøge min ubekendte Svigermoder, — ikke saa meget af Høflighedspligt eller af Nysgerrighed, som fordi jeg derved paa indirekte Maade satte mig i Forbindelse med Minna.

Der var ikke mange Minutters Gang hen til „Röhrhofsgasse“, hvor Fru Jagemann boede. Huset lignede paa en Prik sine Naboer og Genboer. Gennem den aabne Gadedør kom man ind i en hvælvet, hvidtet Gang, som ligeoverfor mandede ud i en Have, og fra hvilken midtvejs den reglementerede Stenvindeltrappe, pudset med Pibeler, førte op til Etagerne. Paa den første Repose standsede jeg ved det aabne Vindue og så ud. Ligesom

allerede Interieuret havde tiltalt mig fortrolig, saaledes kendte jeg ogsaa denne Udsigt fra de Par Steder, hvor jeg havde boet, og fra mine Kammeraters Boliger; den var stereotyp for et smaaborgerligt Dresdener-Hjem.

Haven stødte paa alle tre Sider op til andre Haver, og disse igen til Nabohaver, saa at de dannede én stor Have-Firkant, begrænset af de temmelig lave to-etages Huse. Ved dette Anlæg skaffer Dresdneren sig Luft og Lys selv i de gamle, snevre Stadsdele. Den lave Eftermiddagssol straaledede over disse mangeartede Trækroner, medens Gange og Smaaplainer laa i ensformig Skygge. I en Nabohave „turnede“ nogle unge Fyre, i en anden legede en Mængde Smaapiger, et Sted viftede noget ophængt Linned ganske sagte. Den lille Have nedenunder var tom; i et Bed foran Vinløv-Lysthuset blomstrede et Par Roser; en Akacie og et smukt Kirsbærtræ strakte deres Grene næsten over hele Rummet, og man savnede heller ikke Hylden, „der Hollunder“, uden hvilken man siden Kleist ikke kan tænke sig tysk Erotik, og med hvilken man ikke kan undlade at tænke sig den. Ganske vist var den ikke blomstrende, men det var jo nu — sidst i August — egentlig ikke dens Skyld.

Paa første Sal forkyndte et gulnet Visitkort i